

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-387/11)

(2011/C 305/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και C. Soulay)*Καθού:* Βασίλειο του Βελγίου**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, διατηρώντας σε ισχύ διαφορετικούς κανόνες όσον αφορά τη φορολογία των εισοδημάτων από κεφάλαια και κινητές αξίες που εισπράττουν βελγικές επενδυτικές εταιρίες και τη φορολογία των εισοδημάτων από κεφάλαια και κινητές αξίες που εισπράττουν αλλοδαπές επενδυτικές εταιρίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 49 και 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τα άρθρα 31 και 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή επικρίνει τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εγκατεστημένων στην ημεδαπή και των εγκατεστημένων στην αλλοδαπή επενδυτικών εταιριών, όσον αφορά τη φορολογία των εισοδημάτων από κεφάλαια και κινητές αξίες. Σε αντίθεση με τις εγκατεστημένες στην ημεδαπή επενδυτικές εταιρίες, οι εγκατεστημένες στην αλλοδαπή εταιρίες, καθόσον δεν διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση εντός της εθνικής επικράτειας, δεν έχουν στην πράξη τη δυνατότητα ανακτήσεως του ποσού που κατέβαλαν ως φόρο κινητών αξιών επί των εισοδημάτων από κεφάλαια και κινητές αξίες. Η διάκριση αυτή είναι ασύμβατη προς τις διατάξεις της Συνθήκης για την ελευθερία εγκαταστάσεως, διότι έχει ως συνέπεια να καθιστά λιγότερο ελκυστική την ίδρυση επενδυτικών εταιριών εγκατεστημένων στην αλλοδαπή, καθώς και προς τις διατάξεις της Συνθήκης για την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, διότι η χρηματοδότηση βελγικής εταιρίας μέσω αλλοδαπής επενδυτικής εταιρίας είναι περισσότερο δαπανηρή απ' ό,τι η χρηματοδότηση μέσω βελγικής επενδυτικής εταιρίας.

Εξάλλου, η Επιτροπή απορρίπτει τους δικαιολογητικούς λόγους που προβάλλουν οι βελγικές αρχές. Πρώτον, οι εν λόγω αρχές δεν προβάλλουν αντικειμενικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι υφίσταται διαφορά μεταξύ της καταστάσεως των εγκατεστημένων στην ημεδαπή επενδυτικών εταιριών και εκείνης των εγκατεστημένων στην αλλοδαπή επενδυτικών εταιριών, η οποία να είναι κρίσιμη από την άποψη του φορολογικού καθεστώτος. Εν συνέχεια, το επίμαχο φορολογικό σύστημα ουδόλως σχετίζεται με την ισόρροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των οικείων κρατών. Εν πάση περιπτώσει, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεσθεί διμερή συμφωνία για να απαλλαγεί από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει από τη Συνθήκη. Τέλος, όσον αφορά τον προβαλλόμενο κίνδυνο φοροδιαφυγής εκ μέρους των εγκατεστημένων στην αλλοδαπή εταιριών, οι βελγικές αρχές δεν μπορούν να επικαλεστούν εμπόδια που δυσχεραίνουν τους φορολογικούς ελέγχους, τα οποία απορρέουν από τις διατάξεις που θέσπισε το Βέλγιο, για να δικαιολογήσουν τη μη εφαρμογή των ελευθεριών που εγγυάται η Συνθήκη.

Προσφυγή της 25ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-391/11)

(2011/C 305/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και A. Μαργέλης)*Καθού:* Βασίλειο του Βελγίου**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να εξασφαλίσει την ορθή μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη των διατάξεων του άρθρου 2, σημεία 1 και 3, και του άρθρου 5, παράγραφοι 1, 2 και 4, της οδηγίας 2000/53/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2000/53/EK έληξε στις 21 Απριλίου 2002. Όμως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε

ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρει την οδηγία στην εθνική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά.

(¹) ΕΕ L 269, σ. 34.